

for det Tilfælde, at et frivilligt ikke kunde faas, og det er den, at Sogneraadene ogsaa sætte forskellige Børn i Pleje. De Børn, der ere under Fattigvæsenet, maa efter Fattigloven ikke opdrages i Fattighuse, og det er en heldig Bestemmelse. Sogneraadet skal altsaa sætte dem i Pleje, men der kan tænkes Sogneraad — det er ikke blot Menestene, der i al Almindelighed, som det ærede Medlem fra Bornholm (N. S. Jensen) anførte, ikke ere saa gode, som de burde være, der kan ogsaa tænkes Sogneraad, der ikke ere saa gode, som de burde være, fordi de se for meget paa det økonomiske i Stedet for det pædagogiske, fordi de mere se paa, at man kan staffe Børnene en nogenlunde tarvelig Opdragelse for en billig Penges, i Stedet for at sørge for at staffe dem de bedste Hjem. For det Tilfælde, at et saadant Forhold kan tænkes, at et Sogneraad kan være vel smaaligt eller vel økonomisk, har det sin Betydning, at det ikke er Sogneraadet, men Tilsynet, der tilser Plejebørnene, der kan gøre Anmeldelser, som om fornødent kunne gaa til Overvrigheden, for at der kan strides ind i saadanne Forhold. Jeg tror under alle Omstændigheder, det er heldigt at affatte Lovens saaledes, som Forslagsstillerne have tilstræbt det ved Endringsforslag Nr. 4, som jeg derfor fremdeles vil anbefale til Tingets Velvilje. Jeg haaber, det ved nærmere Forhandling med Ministeren og det andet Ting maa kunne lykkes os at komme til en Overenskomst i dette Forhold; thi jeg, som sagt, ønsker ikke, at der, naar denne Lov træder ud i Livet, skal være en eneste Kommune i Danmark, hvor der ikke føres et virkelig Tilsyn. Det kan ikke nytte at skabe et Tilsyn paa Papiret, der ikke er andet end et formelt Tilsyn, men vi maa virkelig sørge for, at der, naar Loven træder ud i Livet, er Mulighed for et virkelig reelt Tilsyn i samtlige Landets Kommuner.

Jeg er enig med den højtærede Minister i, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) gjorde mig og mine Meningsfæller en Bjørnetjeneste ved at være saa aahenhjertig rent ud at tilstaa, at han havde nogle skumle Planer ved at støtte os i den Retning, idet han mente, det var et Skridt i Retning af at staffe Kvinder større kommunal og — jeg tror ogsaa, det ærede Medlem tilføiede — politisk Ret. Det var meget ufløgt af det ærede Medlem at sige det. Hvis han virkelig vilde gøre os en Tjeneste, kunde han gerne have været saa forstandig i alt Fald at have brugt Talen til at skjule Tanken med paa dette Omraade. Det har ikke i

mindste Maade været min Hensigt, og jeg vil derfor gerne betage ærede Medlemmer den Frihed, de kunne have faaet for at støtte vort Endringsforslag ved at høre det ærede Medlem. Nej, naar Forslagsstillerne ikke have ment, man kunde tvinge Kvinderne til kommunale Ombud, saa er det af den simple Grund, at det er et Principspørgsmaal, som man ikke skal kaste ind her. Saa længe de ikke have kommunal Valgret, anse vi det for urimeligt, at man skulde kunne tvinge dem til kommunalt Ombud.

Det ærede Medlem ønskede, at denne Sag havde været henviset til et Udvalg; men der blev ikke stillet noget saadant Forslag ved første Behandling, og da jeg mente, vi havde mere end Udvalg nok, og at Sagen i og for sig ikke var større, end at vi godt kunde behandle den paa tilbørlig Maade uden Udvalg, fraraadede jeg Udvalg. Men det ærede Medlem har dog noget misforstaaet mig, og det kommer sikkert af, at han ikke har hørt mig. Han har sikkert læst Bladenes Referater. Det ærede Medlem nikker bifaldende; men jeg beklager, at han derfor er kommen til at misforstaa mig. Bladenes Referater vare nemlig misviejende, og jeg henviser derfor det ærede Medlem til Tidenden. Min Mening med Hensyn til det frivillige Tilsyn var ikke, at det skulde ombyttes med tvungent. Mine Udtalelser gif ud paa, at jeg henstillede, om det ikke var rettest, at man ogsaa bestilte det frivillige Tilsyn for et vist Antal Aar. Saaledes som den nu gældende Lov er affattet, er Tilsynet, naar det een Gang er antaget frivilligt, et Tilsyn, der varer, indtil de vedkommende frastige sig det eller gaa i deres Grave. Jeg udtalte ved første Behandling, om det ikke var rettest, at man ogsaa lod det frivillige Tilsyn fungere paa et vist Antal Aar ad Gangen. Jeg har ikke fundet Tilslutning til denne min Tanke og har derfor frasaget den. Med Hensyn til det andet Endringsforslag, hvorefter der ogsaa er Menighed, nemlig Endringsforslag Nr. 8 til §. 7, glædede det mig at høre, at der er Mulighed for, at der kan opnaas Overensstemmelse med Ministeren mellem anden og tredje Behandling, idet jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at han ikke i og for sig absolut vilde modsætte sig, hvis dette Ting ønskede det, at man under visse Omstændigheder, naar Overvrighederne ansaa det for nødvendigt, ogsaa kunde føre Tilsyn med Adoptivbørn, der vare adopterede for Betaling. Jeg vil derfor anbefale det høje Ting i Dag at vedtage Endringsforslaget Nr. 8 under Forbehold af, at man mellem anden og tredje Behandling ved Forhandling